

laesed töid metsast palju puid ja panid neid põlema ja tegid selle läbi linna meešteli suitsuga palju waewa. Ra wedasid nemad suuri puid, juurtega tükkis ja panid neid juured ülespoole püsti seisma, et nemad nagu varju fatušte al seistid ja nüüd julgeste noolte ja lingudega linna meešteli fabju tegid. Tuba linna rahwas oli pea äratavõdetud. Sest piisut neid oli aga veel ülejäenud, siis tulid sõnumed et Riiajst mõrga wennad, ja Toreidast Rube oma Liivi rahwaga ligi tulemas olid. Gestlaestie peale tuli hirm seda kuuldes, ja hakasid tagasi poõrma. Nemad läksid Lätti maalt läbi Kistijärve poole. Lõune pool Jumri jõe, piisese järve kallal nemad puhkasid. Pertold, Rudolhw ja Rube oma wäedega läksid nende järel. Järwe ümber leidsid nemad Gestlaestie tule asemet ja hakasid ka seali samas paikas puhkama ja töidust wõtma kus vast waenlaesed seda olid teinud. Sealt saatsid kuuljad välja, teädust nõudma, kus waenlaesed ole. Kuuljad tulid sõnumetega tagasi, et nemad jo ole üle Jumre jõe läinud ja olle laiale põgenemas. Lätti ja Liivi rahvale tuli nüüd himu peale, kohu nende kannul olla ja neid äratrida. Küll Sakslaesed ja ka Rube seisid selle nõu vastu ja tahtsid oodata, kinni fui mõrga wennad, kes taga tuliwa, ka nendega jo oleksid koku jaanud, aga ei aitand nende targem nõu mite, teised olid väga hädalised. Nüüd ei tahtsid teised ka mite tagasi jääda. Rube oma hulgaga ja Sakslaesed läksid eel ja kuuljate sõna peale julged ei fainud nemad mite roodus, waid tahsid Jumri

jõe kallal ennast seada, sest et nemad arivasid waenlaesi teine pool jõge olewad. Aga waat! enne fui veel jõele jõudsid, fargasid waenlaesed meisade seest, kuhu nemad ennast peetnud, tihti seatus tropis suure lisaga kõrvalt nende peale. Suut ehmatu tuli kõigide peale, aga üüs mõrga mees Arnold töösis riisti tähega lipu kõrgele ja hülküdis walju heälega: „Seiskein töök, wennad! saame näha, kas meie ei sa mite paganatega wõitelda! Arge põgenege, et meie oma rahvate häbi ei tee!“ Riisugune hülküdmise kinnitas neid, piisuke Sakste ja Liivi rahwa hulk wõitlesid vapriste suure hulga Gestlaestie vastu. Süda oli hirmus, mitu ausad mehed ei saanud teist pääwa enam näha. Rube ainus poeg Pertold ja tema wäimees Wele lange sid maha. Ika visemaks läks nende hulk, siis tuli ka Lätti ja Liivi rahva suur vägi senna sohta, aga birmsat lahingit nähes tuli hirmi nende peale ja läksid vakku. Wõitlejaid ei olnud enam fui paor kummekonda järel, siis nemad hoidsid ennast tihiti teine teise ligi, talva moel, ja aegasid mõdegadega mõlemil poolil waenlaesed maha lües waenlaste hulgast läbi. Nüüd hakasid Gestlaesed Lätti ja Liivi rahvast taga aegama, ja tapsid enamiste töök ära. Meliteistkümmme Sakslaeest olid elusalt Gestlaestie kätte tulnud, neid nemad piinastid hirmsastesse, tegid neid alasti, raiusid, riistusku pilkades, neile mõeskadega riisti täbed selja peale ja lüpsetasid neid elusalt tule paistes! Töök olid nüüd täis wiha Gestlaestie vastu, ni